

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

De frequenti communione Eucharistiæ. tit. 102

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

pro viuū, ergo nō sine sanguine. In calice autē purū
vīnū, de quo tu bibis. At in calice sacerdotis in Mis-
sa, ibi est corpus & sanguis Christi ex concomitan-
tia. Ideo accede, sed pœnitentia cordis. Non sic di-
cendum est, volo accipere hic gratiam & remissio-
nem, sic credo. Quid pœnitentia? confessio? ieuniu-
um? &c. hic error iam mundi est, &c.

Si quis interroget, in quem finem sumis sacra-
mentum hoc? Respond. Ob tria, in memoriam meæ
redemptionis ab æterna morte: Secundò, quod De-
us in me manet & ego in eo, & me conseruat à futu-
ro malo & peccatis. Tertiò, ut gratias illi persoluam
pro redēptione mea.

DE FRÆVENTICO M-
unione Eucharistiae.

TITVLVS CII.

RIMÒ in actibus Apostolorum, Act. 2:
quod Christiani & Apostoli erant per-
seuerantes, id est, continuabant in fracti-
one panis, & sèpius cōmunicârunt, &
Christus non præcipit, quod semel & ire
rum in vita solùm communicemus: sed
inquit, hoc facite, id est, quotiescumque volueritis, si
cuius Apostolus i. Corinth. ii. exponit, in meam memo-
riam facietis. Licit igitur communicare quoties &
quando visum fuerit, id quod initio Ecclesiæ fecerunt
omnes Christiani: aliqui omni die, aliqui dominicis
diebus: aliqui in maioribus festiuitatibus &c. At
quando incepit deuotio frigescere, accessit præcep-
tum Ecclesiæ, vt vel saltem semel in anno communi-
carent, & hoc in festo Paschatis, in qua solennitate
& à Christo fuit institutum sacramentum, id est in cœ-
nu, vt testantur Euagelistæ, Matt. 26. Luc. 22. Mar. 14.
Secundò, quod veteres deuoti catholici sèpè com-
municârunt in anno, hęc fuit prima ratio: Cōsiderabat

Sf 2 bellum

bellum & pugnam, quam habet Christianus cum satana, mundo, hominibus, & propria carne, sicut Ephes. 6. testatur Paulus: Nedum est nobis colluctio cum carne & sanguine, sed etiam cum spiritu nequitiae. Ideo ut essent fortiores ad resistendum, quatenus satanas timeret eos adoriri & tetare, quod videret Christum esse cum suis fidelibus, ideo sapientia communicarunt. Nam Christus inquit Iohann. x. Qui manducat carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. At quando Christus est in nobis, & nos in illo, quis vincet nos? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Et iterum: Quis separabit nos a charitate Christi? Mors, persecutio, angelus, creatura, &c. Ideo saepem communicamus veteres.

Secundum, ad excitandam deuotionem cordis, sic incedit per aliquot annos non communicans, perdit omnino conscientiam bonam. Sapientia etiam causa in scandala & infortunium, Aufertur spiritus sanctus a corde, & eius spiritus fit penitus mundanus. Ideo petijt David Psalm. 50. inquiens: Spiritum sanctum tuum auferas: ideo quando quis communicat sibi, fit particeps bonorum Christi & totius Ecclesie, est suffragiorum & orationum, 1. Cor. 10. Unusquisque & unum corpus. Et sic suffragia Ecclesiae iuuantur, qui communicat cum ea, sicut David Psalm. 11. inquit: Particeps sum ego omnium timentium te. Considerum ergo ad aeterna bona erigitur, & ad mundana deprimitur frequenti & deuota communione. Ideo fides & Ecclesia crevit, & haec tenus conseruata est a Christo per haec media, id est, diligenti auditione, bi DEI, sincera oratione, & deuota communione. Auctorum secundo. Et haec etiam quando incipit infringescere, Ecclesia deuastatur. Fides igitur Christianorum & deuotio cordis, nutritur & conservatur frequentia communione.

Rom: 8-

TITVLVS CIII.

273

Tertiò, quādō post admissum peccatū timebant se
excidisse à cōmunione Christi, & amisisse gratiam, &
maximè per manifesta opera carnis, Gala. 5. tunc fre-
quentē communicabant, vt certiores fierent se ite-
rum esse in communione Christi & Ecclesiæ, &c.

Secundò, Apostolus 1. Corint. 11. corripit maximè
eos, qui frequenter communicant, sed indignè, vt for-
nicarius, aut sacerdos propter pecuniam, aut ex con-
suetudine & officio, sine omni deuotione & timore
Dei, ita quòd plures, si non timerent homines, in die
tres aut quatuor Missas propter pecuniam legerent,
&c. Et sic propter indignam tractationem sacramen-
tij, iam bella, infirmitates, & multa alia incomoda
fiant in mundo, & tandem in iudicio manifestū erit,
&c. Etiam punitur mundus iam, quia sacramento
vniuersitatis vntur ad dissidium, vt sc̄tæ. Cyprian. ser-
mone 5. de lapsis.

QVID EST MISSA, ID EST,
cur celebretur.

TITVLVS CIII.

MISSA est opus, in quo iuxta mā datum
Christi peragitur memoria passionis
suæ, & panis in suum corpus, & vinum
in sanguinem virtute & vi Christi ver-
borū transsubstantiantur & sumuntur.
Primum hoc Christus prēcepit faciendum, Luc. 22.
Hoc facite in meā commemorationem, id est, vt cir-
cō hoc pensetis causam, cur passus sum: Et hoc do-
cent verba sua, Matth. 26. scilicet corpus Christi tra-
ditum in mortem, & sanguinem fusum pro peccatis
nostris, que verba etiam includunt & compræhen-
dunt totam fidem, & totum Euangelium nostrum, i.
Cor. 15. Hoc est Euangeliū meum, quoniam Christus
S f 3 mortuus